

[Socialministeren.]

afhængig af Medlemsskab af Sygekasse og for de mere bemidlede af Sygeforeninger, dels af indarbejde Aldersrenteloven i Folkeforsikringen, men uden at der, saaledes som Tvangsforsikringstilhængerne ønsker det, skal betales noget Vederlag for Aldersrente. Vederlaget kommer som hidtil kun til at bestaa af Sygekassekontingentet og Invalideforsikringspræmien som før 1927. Thi naar alle helst skal være med, vil det efter de Oplysninger, jeg tidligere har fremsat om Indtægts- og Skatteforholdene, forstaas, at Regeringen maa anse det for tvingende nødvendigt, at Aldersrenten som saadan forbliver vederlagsfri. Den jævne Befolkning her i Landet har hidtil trods de vanskelige økonomiske Forhold vist, at den var villig til, og at den kunde og vilde bære Sygeforsikringen om end under store Ofre og med betydeligt offentligt Tilskud; men den hverken kan eller vil betale Præmie ogsaa for Aldersrenten, som den betragter som en knapt tilmaalt Pension efter et langt og slidsomt Liv. Herom kan der derfor fra Regeringens Side ikke forhandles.

Men vi maa tillige holde paa ikke alene, at det offentlige i særlige Trangtilfælde skal hjælpe med Sygekassekontingentet, for at ingen skal glide ud af Forsikringen, men tillige paa, at Aldersrenten ogsaa skal ydes til alle værdigt trængende, der paa Grund af kronisk Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed aldrig har kunnet komme i Sygekasse. Alligevel er det nye System, trods disse Indskrænkninger, en betydelig Indrømmelse til alle, der ønsker at styrke Selvhjælpsbestrebelserne og Forsikringstankens Vækst i vort Folk uden dog at kræve en enkelt Særskat i den Anledning.

I øvrigt medfører Hensynet til en Kodificering og Forenkling af Forsikringslovgivningen mange baade praktiske og systematiske Fordele ved at sammenslutte de tre hidtil gældende Lovomraader til een fælles Lov, og det skal jeg nu i Hovedpunkter belyse.

Hovedprincippet i Forslaget er altsaa det, at enhver, der er sygeforsikret i Henhold til Loven, samtidig er forsikret mod Invaliditet, det vil sige Nedsættelse af Erhvervsniveauen, det være saa paa Grund af Alder eller paa Grund af Sygdom, Svaghed. Forsikringen omfatter altsaa ikke alene Medlemmer af anerkendte Sygekasser, men ogsaa Medlemmer af alle de statskontrollerede Sygeforeninger samt tillige bidragydende Medlemmer af begge disse Kategorier. Der er altsaa ingen Huller i Forsikringen.

De økonomiske Betingelser for Op-

tagelse i Sygekasserne er som hidtil, dog med den væsentlige Ændring i Loven af 1927, at man er vendt tilbage til den gamle Bestemmelse, hvorefter ubemidlede Personer af Arbejderklassen under alle Omstændigheder skal have Adgang til Optagelse. Dette er tiltraadt af de danske Sygekassers Forretningsudvalg. Helbreds-betingelserne er som hidtil, men Adgangen til Aldersrente er altsaa ikke afhængig af Helbreds-betingelserne. Aldersgrænsen for Optagelse er sat til det fyrretyvende Aar med en Overgangsbestemmelse i § 74, der i et Aar efter Lovens Gennemførelse aabner alle Sygekasser og Sygeforeninger for Personer indtil 60 Aar. Hertil har ogsaa Sygekassenævnet givet sin Tilslutning, hvad jeg i meget høj Grad paaskønner. De nu 60-aarige faar selvfølgelig Aldersrente uden Hensyn til Sygeforsikring.

Hvad Sygekasseydelsen angaar, skal jeg oplyse, at Sygekasserne fremtidig forpligtes til at yde tre Fjerdedele af Udgifterne til Insulin, Lever- og andre lignende efter Sygdommens Karakter livsvigtige Præparater. Statens Tilskud forhøjes dels med 1,3 Mill. Kr. ved at slette den i 1927 indførte Begrænsning af Tilskuddet til Lægeudgifter, dels ved Godtgørelse for Medicinudgifter til kronisk syge. I alt stiger Statens Tilskud til Sygekasserne med omtrent 2 Mill. Kr. til 12,66 Mill. Kr. og Kommunernes fra 0,20 Mill. Kr. til 0,55 Mill. Kr.

Naturligvis er der en lang Række yderligere Ændringer i første Afsnit om Sygeforsikringen, men herom maa jeg i det væsentlige henvisse til de udførlige Bemærkninger. Dog skal jeg lige nævne, at den aarlige Indsendelse af hele Medlemsfortegnelsen for samtlige Sygekasser bortfalder, hvorved et stort Arbejde kan spares, at Nedsættelsen af Betalingen for Sygehushandling ogsaa omfatter ambulante Behandling, hvilket vil forhindre en hel Del Indlæggelser og saaledes ogsaa virke besparende, at enhver Sygekasse kan give Adgang for Medlemmerne til at nøjes med at sikre sig en Pengehjælp af 40 Ø. daglig, for Kvinder og unge Mænd under 18 Aar endda intet, for altsaa at faa alle ubemidlede med, at Karenstiden bortfalder, naar Børnene overgaar til selvstændigt Medlemskab, at Barselhjælpen forlænges fra 10 til 14 Dage, at Reglerne om Forsikring af de lettere aandsvage føres tilbage til Bestemmelserne efter Loven af 1924, og at Reglerne om Sygeforeningerne, som nævnt, er udbygget paa forskellig Vis, saaledes at alle kan komme ind i Folkeforsikringen.

Alligevel er det dog særlig for Invalide-